

Phẩm 2: ĐỨC NHƯ LAI DIỆU GIÁC ĐƯA CÁC BỒ-TÁT VÀO TRUNG ẤM ĐỂ GIÁO HÓA

Bấy giờ, Đức Như Lai Diệu Giác Chí Chân Đẳng Chánh Giác quan sát chúng tọa định, tâm đều thuần nhất không xen tạp, những người muốn nhập trung ấm để thọ pháp giới cấm, tạo nhiều lợi ích, có thể độ thoát vô lượng chúng sinh, kiến lập các thế nguyện rộng lớn để thi hành Phật sự.

Khi ấy, Đức Như Lai Diệu Giác bèn nhập Tam-muội Vô kiến đảnh, khiến các đại chúng gồm vô số ức ngàn na-do-tha Hằng hà sa số các chúng Bồ-tát đều đồng một sắc thân giống như Đức Như Lai Diệu Giác không khác. Tôn giả Đại Ca-diếp của cõi Diêm-phù-đề cùng các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, các chúng Trời, Rồng, Quỷ thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Phú-đan-na, nhân và phi nhân, tám quốc vương, tám ức một trăm ngàn chúng sinh đều nhờ diệu lạc của thần túc mà được đưa vào trung ấm.

Lúc ấy, Đức Thế Tôn ở trong đó nói tụng:

*Trung ấm bị mê
hoặc Lâm mê, không
Tam tôn*

*Thân chuyển theo năm
đường Tùy hành theo trời
buộc.*

*Hoặc rơi hai cõi
thiên Hoặc vào ba đường
ác Lành thay, khá xót
thương! Hôm nay Như Lai
đến.*

*Chủng loại này
được độ Ta nguyện đều
trọn thành Vô hình thọ
hình giáo*

*Gốc đoạn tưởng, đoạn
diệt. Ba đời các Đức Phật
Đều thực hành*

*pháp này Sắc pháp tự
sáng chói Diệt bằng
đạo định.*

*Như Lai tướng chân
thật Không sinh, không
khởi diệt Quán thân khắp
đều không Thấu tỏ pháp
chẳng thường. Hành do gốc
si ái*

*Như tro phủ
trên lửa Kẻ ngu bảo
rằng diệt*

*Gốc lửa vẫn
thường còn. Tâm là gốc
các độc Thiện ác tùy
loại hình*

*Làm thiện, sinh
cõi thiện Làm ác, sinh
cõi ác.*

*Nếu ai làm việc ác
Tự cho không
hậu báo Đến khi quả
báo đến*

*Người thân không thể
thay. Phạm giới, không pháp
hành Tự xưng đời vô song*

*Lõa lồ, ăn rau cỏ
Tôn thờ thần nhật,
nguyệt. Tự đọa ba đường
ác Không biết bao nhiêu
kiếp Họ không phải Phật
tử Tuy gần mà xa Ta.*

Đức Như Lai Diệu Giác nói tụng này rồi, liền dùng thần lực nhập vào trung ấm, biến thành giảng đường bằng bảy báu, tòa cao cũng bằng bảy báu, treo cờ phướn, lọng báu bằng lụa, thang bạc bằng vàng,

bạc, đất bằng lưu ly, vườn ao đều do bảy báu tạo thành. Chim nhạn, chim le le, uyên ương và các giống chim lạ đều hòa nhau cất tiếng kêu thương.

Đức Thế Tôn lại dùng thần lực khiến các loài chúng sinh kia, như loài có mạng sống bảy ngày, sáu ngày, năm ngày, bốn ngày, ba ngày, hai ngày, một ngày đều được thọ mạng lâu dài.

Đức Thế Tôn lại quán xét về chỗ hưởng đến theo tâm của các chúng sinh, khiến có thể phân biệt, mỗi loại đều ở một phía. Các bậc đạt bốn hưởng và bốn quả đều ở một phía. Các Bồ-tát mới phát tâm cho đến chín trụ đều ở một phía. Các bậc đạt hưởng Phật-bích-chi, đắc quả Phật-bích-chi đều trụ một phía.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn biến hóa ra bảy trăm ức na-do-tha tòa cao bằng bảy báu, mỗi mỗi tòa cao đều có hóa Phật, mỗi mỗi hóa Phật đều nói tụng vô thường:

*Tất cả hành vô
thường Thức là pháp
ngoại trần Có khởi ắt
có diệt*

*Diệt là vui tối
thượng. Không sinh, già,
bệnh, chết Cũng không ở ba
cõi*

*Vĩnh trụ cõi hư
không Ấy là nhà chư
Phật.*

*Vô úy, không cấu
nhiễm Không bị dục ái
nhiễm Hương xông và
nấm dục Dứt hết không
còn sót. Một trăm lễ
tám ái*

*Và pháp tập đều
dứt Trước diệt, sau không
sinh Ngay hiện đời chứng
quả. Tổng yếu của pháp
Phật Là ba bảy đạo phẩm*

Vô nguyện, vô tướng,

*không Là đường thẳng của
Phật. Các chúng sinh lợi
căn*

*Một lần nghe
thấu ngộ Dứt bằng kiếm
trí tuệ Như lửa đốt núi
đồng. Loại chúng sinh
độn căn Gốc tội sâu
kiên cố Trăm ngàn
Phật ra đời Dẫu thương
mà khó độ. Các thọ
thân trung ấm Tùy ngôn
giáo dẫn dắt Tuy vốn
không phát tâm Nghe
pháp tất được độ.*

Hóa Phật nói kệ tụng xong, bảy mươi tám ức trăm ngàn na-do-tha chúng sinh trung ấm đều khởi ý đạo Chánh chân vô thượng, phát tâm Bồ-đề.

Lúc này, Đức Như Lai Diệu Giác thăng tòa vô úy cùng tột ở nơi chính giữa. Mười phương các Bồ-tát đạt thần thông ở bên trái Phật tòa.

Ở cõi Diêm-phù-đề, Tôn giả Ma-ha Ca-diếp cùng bốn bộ chúng: Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di đều ngồi bên phải Phật tòa. Các chúng trời, rồng, quỷ thần và đại quốc vương thì ngồi ở phía sau Phật tòa. Từ Tứ Thiên vương, Thiên vương Đao-lợi, Diêm-ma Thiên, Đâu-suất Thiên, Hạp Thiên, Ba-lợi-đà Thiên, Hạp-ba-ma-na Thiên, A-hội-đậu-tu Thiên, Thủ-ha Thiên, Ba-lợi-đà-thủ-ha Thiên, Tu-trệ Thiên, Tu-trệ-kỳ-nậu Thiên, cho đến A-ca-nị-trá Thiên đều ở trên không trung rải hoa cúng dường và trỗi nhạc trời. Chúng sinh trung ấm ở trước Như Lai lắng nghe và lãnh thọ giáo pháp.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng oai thần của Phật, khiến tâm của chúng sinh đều tự nghĩ: “Phật chỉ vì ta mà thuyết pháp, không thuyết pháp cho người khác”.

Đức Thế Tôn bèn nói tụng:

Như Lai giác vô

www.daitangkinh.org

*lượng Thần biến không
thể lường Ra vào núi đá,
vách*

*Như chim dạo hư
không. Ta vốn a-tăng-
kỳ*

*Tích vô biên
công đức Độ kẻ chẳng
tự làm Khiến phát tâm
Bồ-đề. Niết-bàn không
đến đi Cũng không
thấy kẻ thọ Ta vốn tại
Song thọ*

*Chuyển thân tới chốn
này. Ta từ mới phát tâm*

*Thề độ khắp các
loài Một người còn chưa
độ Ta cũng trọn không
bỏ. Quan sát chúng
trung ấm Đều có thượng,
trung, hạ Chỉ dùng ba cú
nghĩa*

*Tứ đế, pháp
chân diệu. Phải nên
tu thiền định*

Ắt trừ dâm, giận, si

*Tám trăm bệnh
ung nhọt Tám vạn bốn
ngàn cấu. Bồ thí, trì
giới, nhẫn Tinh tấn,
thiền định, tuệ*

*Khéo phương tiện quyền
ảo Đoạn trừ ba căn độc.*

*Sắc không phải
thân Ta Ai tạo ra sắc
này?*

Thấu rõ sắc vô hình

Xứng đáng hạnh
Phạm chí. Khi Ta chưa
thành Phật Vốn bị sắc mê
hoặc

Đọa vào bốn điên
đảo Đắm chìm biển sinh
tử. Nay hiểu rõ mầm sắc
Thấy sắc vốn không thật
Thọ, tưởng, hành và thức

Cấu nhiễm không đạo
chân. Ám nhập mười tám
giới

Hai mươi hai
pháp căn Mỗi mỗi phải
phân biệt

Tịch nhiên, không chỗ
chấp. Trung ám người dục
giới Trần cấu đều vi tế

Giống như áo
mới may Khó thấy chỗ
dơ bẩn. Người có mắt
trí tuệ Dốc trừ diệt
cấu trần

Các chúng sinh
trung ám Ví chúng sinh
như vậy.

Dâm, giận, si vi tế

Nghe pháp liền thấu
ngộ Toàn bộ tâm không đối
Chẳng được Tu-đà-hoàn.

Ba chuyển, mười hai
pháp Lại chứng Tư-đà-
hàm Thượng, hạ phẩm
phần diệt Chúng được đạo
Bất hoàn. Khổ hết, si ái
diệt

*Đắc thành A-la-
hán Đạo tích: tám mươi
ức Người đượ quả Tần
lai:*

*–Tám vạn bốn
ngàn ức Người đắc đạo
Bất hoàn Trăm vạn hai
ngàn ức La-hán hai
hàng sa.*

*Thân sáu thông thấu
triệt Đều hướng đến quả
Phật Tám vạn bốn ngàn
ức Hướng đến tâm Bồ-đề.*

*Số ấy như vì
trần Ta ở cõi
Diêm-phù*

*Khổ hạnh không
kể hết Thí quốc, tài,
thê, tử.*

*Đầu, mắt, máu, tử,
xương Vững ý như kim
cương Không bị ma khuấy
động Vui thay đại phước
báo.*

Nguyện nào tu chẳng thành?

Lúc ấy, chúng sinh ngồi nơi tòa suy nghĩ: “Phật chỉ vì ta thuyết pháp, không vì ai khác. Người hưởng quả Thanh văn thì đắc quả Thanh văn, người hưởng đạo quả Phật-bích-chi thì đắc quả Phật-bích-chi, người hưởng đạo Bồ-đề thì đắc đạo Bồ-đề”.

